بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ   نَحۡمَدُہٗ وَنُصَلِّیۡ عَلٰی رَسُوۡلِہِ الۡکَرِیۡمِ   وَعَلٰی عَبۡدِہِ الۡمَسِیۡحِ الۡمَوۡعُوۡدِ

பத்ர் போரில் கலந்து கொண்ட பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது மகத்துவமிக்க சஹாபியான ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா (ரலி) அவர்களைப் பற்றிய ஈமானுக்கு வலுவூட்டக்கூடிய நற்குறிப்புகள்

சய்யிதுனா அமீருல் முஃமினீன் ஹஸ்ரத் மிர்ஸா மஸ்ரூர் அஹ்மது ஐந்தாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (அய்யதஹுல்லாஹுதஆலா பினஸ்ரிஹில் அஸீஸ்) அவர்கள் இலண்டனிலுள்ள பைத்துல் ஃபுதூஹ் பள்ளிவாயிலில் 01 பிப்ரவரி 2019 அன்று ஆற்றிய ஜும்முஆ பேருரையின் சுருக்கம்

தஷஹ்ஹுத், தஅவ்வுத் மற்றும் சூரா ஃபாத்திஹா ஓதிய பிறகு ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்:

இன்று நான் எடுத்துக் கூற இருக்கின்ற சஹாபியின் பெயர் ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா பின் உத்பா ஆவார்கள். அன்னார் நீண்ட உயரத்தை உடைய அழகிய தோற்றத்தைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தாரே அர்கமிற்கு வருகை தருவதற்கு முன்னர் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆரம்ப காலத்தில் இஸ்லாத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களில் ஒருவர் ஆவார்.

இதைப் பற்றி எடுத்துக் கூறியவாறு ஹஸ்ரத் மிர்ஸா பஷீர் அஹ்மது சாஹிப் M.A அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்: அபூ ஹுஸைஃபா பின் உத்பா அவர்கள் பனூ உமைய்யாவைச் சார்ந்தவர்கள் ஆவார்கள். அன்னாரது தந்தையின் பெயர் உத்பா பின் ரபீஆ ஆகும். குரைஷிகளின் தலைவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா அவர்கள் அபீஸீனாவை நோக்கி செய்யப்பட்ட இரண்டு ஹிஜ்ரத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். அன்னாரது மனைவி சஹலா பின்த் சுஹைல் அவர்களும் அன்னாருடன் ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள்.

முஸ்லீம்கள் மீது இழைக்கப்பட்ட துன்பங்கள் அதன் உச்சத்தை அடைந்துபோது, மேலும் குரைஷிகள் துன்பம் இழைப்பதில் முன்னேறிக்கொண்டே சென்றபோது ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் முஸ்லிம்களிடம் அபீஸீனியாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்யுமாறு கூறினார்கள்.

மேலும் அன்னார் கூறினார்கள்: அபீஸினியாவின் மன்னர் நேர்மை மற்றும் நீதியை விரும்பக்கூடியவர் ஆவார். அவரது ஆட்சியில் எவர் மீதும் அநீதியிழைக்கப்படுவதில்லை.

எவ்வாறிருப்பினும் முஸ்லீம்கள் மீது இழைக்கப்பட்ட அநீதி அதன் உச்சத்தை அடைந்தபோது பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் முஸ்லிம்களிடம், ஹிஜ்ரத் செய்வதற்கு ஆற்றல் பெற்றவர்கள் அபீஸீனியாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்யுங்கள் என்று கூறினார்கள். எனவே பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதற்கிணங்க, நபித்தவத்தின் ஐந்தாம் ஆண்டில் ரஜப் மாதத்தில் 11 ஆண்கள் மற்றும் 4 பெண்கள் அபீஸீனியாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்தார்கள். அவர்களில் அபூ ஹுஸைஃபா பின் உக்பா அவர்களும் ஒருவர் ஆவார்கள். (அவர்களைப் பற்றியே தற்போது எடுத்தக் கூறப்படுகிறது).

இந்த முஹாஜிரீன்கள் தெற்கை நோக்கி பயணம் செய்தவாறு அன்றைய காலத்தில் அரபு நாட்டின் துறைமுகமாக இருந்த ஷுஅய்பா என்ற இடத்தை அடைந்தபோது அல்லாஹ்வின் அருளால் அங்கு அவர்களுக்கு பயணம் செய்வதற்கான ஒரு கப்பல் கிடைத்தது. அந்த கப்பல் அபீஸீனாவிற்கு செல்வதற்கு ஆயத்தமாக நின்று கொண்டிருந்தது. எனவே அவர்கள் அதில் பயணம் செய்தனர். அபீஸீனியா சென்ற பிறகு முஸ்லிம்களுக்கு மிகவும் நிம்மதியான வாழ்க்கை கிடைத்தது. மேலும் அல்லாஹ், அல்லாஹ் என்று கூறியவாறு குரைஷிகளின் அநீதியிலிருந்து அவர்களுக்கு விடுதலை கிடைத்தது.

சில வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதியுள்ளனர். அதாவது இந்த முஹாஜிரீன்களுக்கு அபீஸீனியா வந்து அதிகமான நாட்கள் கூட கழிந்திருக்கவில்லை. அதற்குள் அனைத்து குரைஷிகளும் முஸ்லிம்களாகி விட்டனர். மேலும் இப்போது மக்காவில் முழுமையான அமைதி ஏற்பட்டு விட்டது என்ற ஒரு வதந்தி அவர்களை வந்தடைந்தது. இந்த வதந்தியின் விளைவு என்னவாயிற்று என்றால், பல முஹாஜிரீன்கள் எதையும் பற்றி சிந்திக்காமல் மக்கா திரும்பி வந்தனர். ஆனால் அவர்கள் மக்காவிற்கு அருகில் வந்தபோது உண்மை நிலை அவர்களுக்கு தெரிய வந்தது. எனவே அவர்களில் சிலர் மறைந்தும், சிலர் வலிமை வாய்ந்த மக்கத்து குரைஷி தலைவர்களின் பாதுகாப்பில் இருந்தவாறும் மக்கா வந்து சேர்ந்தனர். மேலும் சிலர் திரும்பிச் சென்றனர்.

எவ்வாறிருப்பினும் அல்லாஹ்வே நன்கறிவான். அபீஸீனியாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்தவர்கள் திரும்பி வந்திருந்தாலும் கூட அவர்களில் பெரும்பான்மையினர் திரும்பிச் சென்று விட்டனர். ஏனென்றால் குரைஷிகள் துன்பங்கள் இழைப்பதில் நாளுக்கு நாள் முன்னேறிக் கொண்டே இருந்தனர். மேலும் அவர்களது அநீதி நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது. எனவே ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கூற்றிற்கேற்ப மற்ற முஸ்லிம்களும் மறைந்து மறைந்து ஹிஜ்ரத் செய்ய ஆயத்தமாயினர். மேலும் சந்தந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி மெதுவாக அங்கிருந்து வெளியேறினர். பிறகு இந்த ஹிஜ்ரத் செய்பவர்களின் தொடர் ஆரம்பமானது. இறுதியாக அவர்களின் அபீஸீனியா ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை 100 ஐ எட்டியது. அவர்களில் 18 பேர் பெண்களும் இருந்தனர். மக்காவில் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் சிலரே எஞ்சியிருந்தனர். இந்த இடம்பெயர்தலை சில வரலாற்றாசிரியர்கள் அபீஸீனியாவிற்கு இரண்டாவது முறையாக செய்யப்பட்ட ஹிஜ்ரத் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இவர்கள் மதீனாவிற்கு ஹிஜ்ரத் செய்து ஹஸ்ரத் அப்பாது பின் பிஷர் அவர்களது வீட்டில் தங்கினார்கள். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா மற்றும் அப்பாது பின் பிஷர் ஆகிய இருவருக்குமிடையில் சகோதரத்துவ பந்தத்தை ஏற்படுத்தினார்கள்.

அப்துல்லாஹ் பின் ஜஹஷ் படையுடன் ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா அவர்களும் இருந்தார்கள். இதன் விளக்கம் சீரத் காத்தமுன் நபிய்யீன் என்ற நூலில் உள்ளது. அதாவது மக்கத்து தலைர்களில் ஒருவனான குர்ஸ் பின் ஜாபிர் பின் ஃபஹரி குரைஷிகளின் தந்ஒரு படையுடன் மதீனாவின் நகரத்திலிருந்து மூன்று மைல் தொலைவிலுள்ள ஒட்டங்களை பராமரிக்கும் இடத்தின் மீது திடீரென தாக்குதல் தொடுத்தான். முஸ்லிம்களின் ஒட்டகங்களை திருடிச் சென்று விட்டான். ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு இதுபற்றி தெரிய வந்ததும் ஸைது பின் ஹாரிஸா அவர்களை தமக்குப் பின்னால் அமீராக நியமித்து முஹாஜிரீன் ஜமாஅத்தை தம்முடன் அழைத்தக் கொண்டு அவனை பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள். பத்ர் போர் மைதானத்திற்கு அருகிலுள்ள சஃப்வான் என்ற இடம் வரை அவனை பின்தொடர்ந்தார்கள். ஆனால் அவன் தப்பித்து ஓடி விட்டான். இந்த போரை முதலாவது பத்ர் போர் என்றும் கூறுகின்றனர்.

மேலும் எழுதப்பட்டுள்ளது: குர்ஸ் பின் ஜாபிரின் இந்த தாக்குதல் ஒரு சாதாரண தற்செயலாக நடைபெற்ற ஒன்றல்ல. மாறாக, அவன் குரைஷிகள் தரப்பிலிருந்து முஸ்லிம்களுக்கு எதிரான குறிப்பான எண்ணத்துடன் வந்திருந்தான். மேலும் ஹஸ்ரத் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதும் அவனது குறிப்பான எண்ணமாக இருக்கலாம். ஆனால் முஸ்லிம்கள் விழிப்படைந்ததைப் பார்த்து அந்த ஒட்டங்களை விட்டு விட்டு அவன் சென்று விட்டான்.

மக்கத்து குரைஷிகள் மதீனாவில் முஸ்லிம்களை தேடித் தேடி அழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருந்தது இதிலிருந்து தெரிய வருவகிறது. குர்ஸ் பின் ஜாபிரின் தாக்குதலானது முஸ்லிம்களை மிகவும் அச்சத்திற்குள்ளாக்கியது. ஏனென்றால் மதீனா மீது நாங்கள் தாக்குதல் தொடுப்போம். தாக்குதல் தொடுத்து முஸ்லிம்களை அழித்து விடுவோம் என்று குரைஷிகளின் தலைவர்கள் ஏற்கனவே மிரட்டல் விடுத்திருந்தனர். இதனால் முஸ்லிம்கள் மிகுந்த கவலைக்கு ஆளாகினர்.

இந்த அபாயகரமான சூழ்நிலையைக்கண்டு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் குரைஷிகளின் செயல்பாடுகளை அவர்களுக்கு அருகில் இருந்தவாறு, அவர்களது திட்டம் என்ன? அவர்களது எண்ணம் என்ன? என்பதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணினார்கள். எனவே இதற்காக பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் எட்டு நபர்களைக் கொண்ட முஹாஜிரீன்களின் ஒரு குழுவை தயார் செய்தார்கள். மேலும் குரைஷிகளின் மறைமுகமான எண்ணங்கள் மற்றும் அவர்கள் தொடர்பான செய்திகளை சேகரிப்பதற்கு எளிதாக இருக்கும் வகையில் இந்த குழுவில் குரைஷிகளின் பல்வேறு கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவர்களை அன்னார் நியமித்தார்கள். இந்த குழுவிற்கு அன்னார் பெரியண்ணை வழி சகோதரரான அப்துல்லாஹ் பின் ஜஹஷை அமீராக நியமித்தார்கள். இந்த குழுவில் ஹுஸைஃபா பின் உத்பா அவர்களும் இருந்தார்கள்.

மதீனாவிலிருந்து இரண்டு நாட்களுக்கான பயணத்தை மேற்கொண்ட பிறகு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களின் வழிகாட்டலுக்கேற்ப எட்டு நபர்களைக் கொண்ட இந்த ஜமாஅத் மக்கா மற்றும் தாயிஃபிற்கு இடையே இருக்கின்ற நஹ்லா என்ற பள்ளத்தாக்கின் பக்கம் சென்றபோது வழியில் சஅது பின் அபீ வகாஸ் மற்றும் உத்பா பின் கஸ்வான் ஆகிய இருவரது ஒட்டகம் தொலைந்து விட்டது. அவர்கள் அதனைத் தேடியவாறு தம்முடன் வந்திருப்பவர்களை விட்டு இங்கும் அங்கும் பிரிந்து விட்டனர். அவர்களை கடுமையாக தேடிய பிறகும் அவர்களை சந்திக்க முடியவில்லை. இப்போது இந்த குழுவில் 6 நபர்களே இருந்தனர். முஸ்லிம்களின் இந்த சிறிய ஜமாஅத் நஹ்லாவை சென்றடைந்தது. மேலும் தமது பணியில் அவர்கள் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் சிலர், இது மிகவும் இரகசியமான விஷயம் என்பதால் தமது தலை முடியைக் கூட மழித்தார்கள். ஏனென்றால் செய்தி சேகரிப்பவர்கள் இந்த வழியைக் கடக்கும்போது, இவர்கள் உம்ரா செய்வதற்காக செல்கின்றனர் என்று கருத வேண்டும் என்பதற்காக அவர்கள் இவ்வாறு செய்தனர்.

ஆனால் இவர்கள் அங்கு சென்று சிறிது நேரம் கூட கழிந்திருக்கவில்லை. அதற்குள் தாயிஃபிலிருந்து மக்காவிற்கு செல்கின்ற குரைஷிகளின் ஒரு சிறிய குழு அங்கு வந்தது. இரண்டு கூட்டமும் ஒன்று மற்றொன்றிற்கு நேர் எதிராக வந்து நின்றது. இவர்கள் முஸ்லிம்களாவர் என்பது அவர்களுக்கு தெரிந்து விட்டது. அவர்கள் போர் செய்வதற்காக முஸ்லிம்களுக்கு முன் வந்தனர். அப்போது முஸ்லிம்கள் நாம் தற்போது என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆலோசனை செய்தனர். ஏனென்றால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் மறைமுகமாகத்தான் செய்தி சேகரித்து வர அனுப்பினார்கள். ஆனால் மற்றொரு பக்கம் குரைஷிகளுடன் போர் ஆரம்மாயிற்று. ஒருவர் மற்றொருவருக்கு நேர்எதிரில் இருந்தனர். குரைஷிகளின் இந்த குழுவைச் சார்ந்தவர்கள் முஸ்லிம்களை பார்த்து விட்டனர் என்பதனால் செய்தியை சேகரிக்க வந்த இந்த விஷயமும் நிச்சயமாக மறைமுகமாக இருக்காது என்ற அச்சமும் இருந்தது.

இது புனிதமான மாதத்தின் இறுதி நாட்களாக இருக்கலாம். எனவே இந்த நாட்களில் அரபிகளின் நடைமுறைக்கேற்ப எவ்வித போர்களும் நடைபெறக்கூடாது என்று முஸ்லிம்களில் சிலர் கருதினர். மற்றொரு பக்கம் நஹ்லா என்ற இந்த பள்ளத்தாக்கும் புனிதத்தன்மை வாய்ந்த அந்த இடத்திலேயே அமைந்திருந்தது. எனவே இந்த ஆறு முஸ்லிம்களும் எடுத்து முடிவு என்னவென்றால், இந்த குழுவைத் தாக்கி அவர்களை கைது செய்ய வேண்டும் அல்லது கொலை செய்து விட வேண்டும் என்பதாகும். எனவே அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பெயரால் தாக்குதல் தொடுத்தனர். இதன் விளைவாக நிராகரிப்பாளரில்

ஒருவரான அம்ர் பின் ஹஸ்ரமி கொல்லப்பட்டான். இரண்டு நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். ஆனால் நான்காவது நபர் ஓடி விட்டான். இவ்வாறு அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டும் அல்லது கொலை செய்ய வேண்டும் என்ற இவர்களது முடிவு வெற்றி பெற்றவாறே இருந்து விட்டது.

பிறகு முஸ்லிம்கள் அந்த குழுவினரின் பொருட்களை கைப்பற்றினர். குரைஷிகளில் ஒருவர் தப்பித்ததால் இந்த போர் பற்றிய செய்தி மக்காவிற்கு தெரிந்து விடும் என்று கருதி அப்துல்லாஹ் பின் ஜஹஷ் மற்றும் அவர்களுடன் இருந்தவர்கள் கிடைத்த செல்வங்களை எடுத்துக் கொண்டு விரைவாக மதீனாவிற்கு திரும்பினர். சஹாபாக்கள் குழுவினர் மீது தாக்குதல் தொடுத்துள்ளனர் என்ற செய்தி பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுக்கு தெரிய வந்ததும் அன்னார் கடுமையாக கோபமுற்றார்கள். அன்னார் கூறினார்கள்: நான் உங்களுக்கு புனிதமான நகரத்தில் சண்டையிடுவதற்கு அனுமதி தரவில்லை. இவ்வாறு அன்னார் போர் செல்வங்களிலிருந்து நான் இதில் எதையும் பெற மாட்டேன் என்று மறுத்து விட்டார்கள். எனவே அப்துல்லாஹ் மற்றும் அவருடன் இருந்தவர்கள் மிகுந்த கவலைக்கு உள்ளானார்கள். மேலும் அவர்கள் அல்லாஹ் மற்றும் அவனது ரஸூலின் கோபத்தினால் அழிந்து விட்டோம் என்று கருதினர். மறுபக்கம், முஸ்லிம்கள் புனித நகரத்தின் கண்ணியத்தை அவமதித்து விட்டார்கள் என்று குரைஷிகள் கூச்சலிட்டனர். இறுதியாக திருக்குர்ஆன் வஹி அருளப்பட்டு முஸ்லிம்களின் மன அமைதிக்கு அது காரணமானது.

வரலாற்றிலிருந்து நிரூபணமாவது என்னவென்றால், முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக குரைஷிகளின் தலைவர்கள் புனித மாதத்தில் கூட அவர்களின் பிரச்சாரத்தை தொடர்ந்து செய்து வந்துள்ளனர். ஆக, அல்லாஹ் திருக்குர்ஆனில் அருளிய இந்த பதில் நிச்சயமாக முஸ்லிம்களுக்கு ஆறுதல் தரக்கூடியதாகவே இருந்தது. பிறகு குரைஷிகளும் கடுமையான எதிர்ப்பை காட்டவில்லை. முஸ்லிம்கள் கைது செய்த இரண்டு காஃபிர்களையும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் ஈட்டுத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு இந்த கைதிகளை விடுவித்தார்கள். ஆனால் இந்த இருவரில் ஒரு நபருக்கு மதீனாவில் தாம் தங்கியிருந்தபோது பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது சிறந்த நல்லொழுக்கம் மற்றும் இஸ்லாமிய போதனைகளின் உண்மைத்துவத்தின் மீது எத்தகைய தாக்கம் ஏற்பட்டது என்றால் அவர் விடுதலை செய்யப்பட்ட பிறகும் கூட திரும்பிச் செல்ல மறுத்து விட்டார். பிறகு பெருமானார் (ஸல்) அவர்களது கையில் முஸ்லிமாகி அன்னாருடன் இணைந்து விட்டார். இறுதியாக அவர் பேரே மஊனாவில் ஷஹீதானார். அவரது பெயர் ஹகம் பின் கைஸான் ஆகும்.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள்: அபூ ஹுஸைஃபாவைப் பற்றி இதுவும் வருகின்றது. அதாவது பத்ர் போர் நாளில் அன்னார் தனது தந்தையிடம் சண்டையிடுவதற்காக முன்னேறினார். ஏனென்றால் அவரது தந்தை முஸ்லிமல்ல. அவர் நிராகரிப்பவர்களோடு வந்திருந்தார். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களை தடுத்து விட்டார்கள். மேலும் கூறினார்கள்: அவரை விட்டு விடுங்கள். வேறு எவராவது அவரைக் கொன்று விடுவார். வேறு யாராவது சண்டையிடட்டும் என்று கூறினார்கள். எனவே பத்ர் போரில் அன்னாரது தந்தை, சிறிய தந்தை, மருமகன் ஆகிய அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா அவர்கள் மிகுந்த பொறுமையை வெளிப்படுத்திக் காட்டினார்கள். அல்லாஹ்வின் திருப்தியில் திருப்தி கொண்டவாறு அல்லாஹ்வின் இந்த உதவியினால் அவன் தனது தூதரின் உண்மைத்துவத்தை வெளிப்படுத்திக் காட்டியதற்காக அவனுக்கு நன்றி தெரிவித்தார்கள்.

இந்த சம்பவம் தொடர்பாக ஓர் அறிவிப்பு இதுவும் கிடைக்கின்றது. இப்னு அப்பாஸ் அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: பத்ர் நாளில் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: உங்களில் யாராவது அப்பாஸுடன் போர் செய்தால் அவரைக் கொல்ல வேண்டாம். ஏனென்றால் அவர் நிர்பந்திற்கு உள்ளானதன் காரணமாக வெளியேறியுள்ளார். அவரை கைதியாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். கொலை செய்ய வேண்டாம். அதற்கு அபூ ஹுஸைஃபா அவர்களிடத்தில் இதைப்பற்றி ஒருவர் கூறியபோது அவர், நாம் நமது தந்தை, சகோதரர் மற்றும் உறவினர்களைக் கொன்று விட்டு அப்பாஸை மட்டும் விட்டு விடவதா? இறைவன் மீது ஆணையாக! அவர் என் முன்னால் வந்தால் நான் நிச்சயமாக அவரை வாளால் தாக்குவேன் என்று கூறினார்கள்.

பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் வரை இந்த விஷயம் வந்ததும் அன்னார் ஹஸ்ரத் உமர் அவர்களிடம், அபூ ஹஃப்ஸே! இறைவனது தூதரின் சிறிய தந்தையின் மீது வாளினால் தாக்குதல் தொடுக்கப்படுமோ? என்று கூறினார்கள். அதற்கு ஹஸ்ரத் உமர் அவர்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களே! எனக்கு தாங்கள் அனுமதி தாருங்கள். நான் அவரது கழுத்தை வெட்டி விடுகின்றேன். இறைவன் மீது ஆணையாக! எவர் இவ்விஷயத்தை கூறினாரோ அவரிடம் நயவஞ்சகம் இருக்கின்றது என்று கூறினார்கள். ஆனால் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் அதற்கு அனுமதி தரவில்லை.

ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா அவர்கள் கூறி வந்தார்கள்: நான் கூறிய இந்த கூற்றின் தீங்கிலிருந்து என்னால் நிம்மதியாக இருக்க முடியாது. ஷஹாதத்தின்மரணமே இந்த தீங்கிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்ற முடியும். அறிவிப்பாளர் அறிவிக்கின்றார்: அன்னாருக்கு யமாமா போரில் ஷஹாதத் அந்தஸ்து கிடைத்தது.

ஹஸ்ரத் ஆயிஷா அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள்: பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் இணைவைப்பவர்களில் கொல்லப்பட்டவர்களை ஒரு குழியில் எறிய கட்டளையிட்டார்கள். எனவே அவர்கள் அதில் எறியப்பட்டனர். அப்போது ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா அவர்களின் முகத்தில் விருப்பமில்லாதது போன்ற சில அறிகுறிகள் தென்பட்டன. ஏனென்றால் அவர்களது தந்தையும் அந்த கிணற்றில் எறியப்பட இருந்தார். பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், அபூ ஹுஸைஃபாவே! இறைவன் மீது

ஆணையாக! உங்கள் தந்தையுடன் நடந்து கொண்ட முறை உமக்கு விருப்பமில்லாதது போன்று தெரிகின்றது என்று கூறினார்கள். அதற்கு அபூ ஹுஸைஃபா அவர்கள், அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களே! அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! எனக்கு அல்லாஹ் மற்றும் ரஸூல் தொடர்பாக எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஆனால் எனது தந்தை வீரமிக்கவர், உண்மையாளர் மற்றும் சிறந்த வழிகாட்டி ஆவார். அவரிடம் தீய எண்ணம் எதுவும் இருக்கவில்லை. மேலும் அவரது மரணத்திற்கு முன்பாக இஸ்லாத்தின் பக்கம் அல்லாஹ் அவருக்கு வழிகாட்ட வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன். ஆனால் அவ்வாறு நடப்பது இப்போது சாத்தியமற்றது என்பதை நான் பார்க்கின்றேன். அவருக்கு ஏற்பட்ட முடிவானது என்னை துக்கத்தில் ஆழ்த்தி விட்டது என்று கூறினார்கள்.

அதற்கு பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள், அபூ ஹுஸைஃபாவின் பங்கில் அவருக்கு நன்மையை வேண்டி துஆ செய்தார்கள். ஹஸ்ரத் அபூ ஹுஸைஃபா அவர்கள் அனைத்துப் போர்களிலும் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களுடன் பங்கு பெற்றார்கள். ஹஸ்ரத் அபூபக்ர் அவர்களின் கிலாஃபத் காலகட்டதில் யமாமா போரில் தமது 53 அல்லது 54 வயது வயிதல் ஷஹீதானார்கள்.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: இப்போது நான் கடந்த நாட்களில் வஃபாத்தான ஜமாஅத்தின் நீண்ட கால தொண்டர் தில்லியைச் சார்ந்த பேராசிரியர் சவூது அஹ்மது கான் சாஹிப் அவர்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுவேன். 21 ஜனவரி அன்று இறைவனடி சேர்ந்தார்கள். انا للہ وانا الیہ راجعون

அன்னாரது தந்தையின் தில்லியைச் சார்ந்த ஹஸ்ரத் முஹம்மது ஹஸன் இஹ்ஸான் அவர்கள் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்களின் சஹாபி ஆவார்கள். அதே போன்று அன்னாரது பாட்டனார் பட்யாலாவின் ஆசிரியரான ஹஸ்ரத் மஹ்மூது ஹஸன் கான் சாஹிப் அவர்களும் ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்களின் சஹாபி ஆவார்கள். ஹஸ்ரத் வாக்களிக்கப்பட்ட மஸீஹ் (அலை) அவர்கள் 313 சஹாபாக்களின் அட்டவணையின் குறிப்பில் எண் 301 ல் அன்னாரது பெயரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

பேராசிரியர் சவூது கான் சாஹிபின் தந்தை மதிப்பிற்குரிய தில்லியைச் சார்ந்த ஹஸ்ரத் முஹம்மது ஹஸன் சாஹிப் இஹ்ஸான் அவர்களின் வயது 10,12 ஆக இருந்தபோது அவர்களுக்கு குத்பா இல்ஹாமிய்யா சந்தர்ப்பத்தில் காதியான் சென்று இந்த வியக்கத்தக்க அடையாளத்தை தமது கண்களால் சுயமே பார்ப்பதற்கான நற்பாக்கியம் கிடைத்தது. பேராசிரியர் சவூது கான் சாஹிப் அவர்கள் ஏப்ரல் 1945 ஆம் ஆண்டு வக்ஃப் செய்தார்கள். அலிகடில் ஃபார்ஸி மொழியில் B.A ஆர்னர்ஸ் முடித்தவர்.

அன்னார் மற்றும் அவர்களது சகோதரர்களின் வக்ஃப் தொடர்பாக எடுத்துக் கூறியவாறு ஹஸ்ரத் முஸ்லிஹ் மவ்வூது (ரலி) அவர்கள் 1955 ஆம் ஆண்டு ஒரு குத்பாவில் கூறினார்கள்: மாஸ்டர் முஹம்மது ஹஸன் அஹ்ஸன் சாஹிப் எத்தகைய முன்மாதிரியை காட்டியுள்ளார் என்றால் அது போற்றத்தக்கதாகும் என்று நான் கருதுகின்றேன். அவர் ஒரு சாதாரண ஆசிரியர் ஆவார். மேலும் ஒரு ஏழை மனிதர் ஆவார். அவர் பட்டினியாக இருந்து கொண்டு தமது குழந்தைகளுக்கு கல்வியை வழங்கினார். அவர்களை Graduate செய்ய வைத்தார். மேலும் 7 குழந்தைகளில் 4 பேரை இந்த இயக்கத்திடம் ஒப்படைத்தார். தற்போது அந்த நான்கு நபர்களும் மார்க்கத்திற்காக தொண்டாற்றுகின்றனர். ஏறக்குறைய அனைவருமே வக்ஃபின் உரிமையை செலுத்துகின்ற வகையில் கலப்பற்ற முறையில் தொண்டாற்றுகின்றனர்.

ஹஸ்ரத் இரண்டாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரலி) அவர்கள், 1950 ஆம் ஆண்டு கானாவிற்கு மார்க்கத் தொண்டாற்றுவதற்காக அனுப்பினார்கள். 1968 பாகிஸ்தான் வந்த பிறகு ஹஸ்ரத் மூன்றாவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரஹ்) அவர்கள் அன்னாரிடம் தஃலீமுல் இஸ்லாம் காலேஜில் பாடம் நடத்தும் பொறுப்பை வழங்கினார்கள். ஹஸ்ரத் நான்காவது கலீஃபத்துல் மஸீஹ் (ரஹ்) அவர்கள் ஒரு வருடம் ஜாமிஆ அஹ்மதிய்யாவில் ஆங்கில ஆசிரியராக அன்னாரை நியமித்தார்கள்.

அன்னாரது மகள் ராஷிதா சாஹிபா எழுதுகின்றார்கள்: எனது தந்தை மிகவும் மென்மை குணம் கொண்ட நபர் ஆவார். மார்க்க அறிவு படைத்தவர். இறைவணக்கம் செலுத்தக்கூடியவர். தஹஜ்ஜுத் தொழக்கூடிய நபராவார்கள். மிகவும் கண்ணியத்துடன் நடந்து கொள்கின்ற, கருணை காட்டக்கூடிய, விருந்தோம்பல் செய்யக்கூடிய நபராவார்கள்.

அவர்களது மருகமன் முரப்பி நபீஸ் அஹ்மது அதீக் அவர்கள் எழுதுகின்றார்கள்: இறையச்சமுடையவர். இறைவன் மீது அதிக நம்பிக்கை கொண்டவர். ஒரு நல்ல மற்றும் எளிமையான மனிதர். அன்னாரது பற்று மற்றும் மார்க்கத் தொண்டு ஆகியவை வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த அனைவருக்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

ஹுஸூர் அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ் இவர்களது அந்தஸ்தை உயர்த்துவானாக. உண்மையில் இவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை விட அவர்களது சிறப்புப் பண்புகள் மேலும் அதிகமாகும். கிலாஃபத்தோடு அதிகமான அன்பு மற்றும் கட்டுப்படுதலின் தொடர்பை கொண்டிருந்தார்கள். அல்லாஹ் அன்னாரது குழந்தைகளுக்கும் சந்ததிகளுக்கும் கிலாஃபத்தோடும், ஜமாஅத்தோடும் எப்போதும் தொடர்பை வைத்திருக்கச் செய்வானாக. மேலும் அன்னாரது அந்தஸ்தை உயர்த்துவானாக. தொழுகைக்குப் பிறகு நான் இவர்களது ஜனாஸா காயிப் தொழுகையை தொழ வைப்பேன்.

மொழியாக்கம்: முஅல்லிம் A.கலீல் அஹ்மது